

АГРЕСИВНА ДИТИНА

Агресивність дитини, це, насамперед відображення внутрішнього неблагополуччя, невміння адекватно реагувати на події, що відбуваються навколо неї

Останнім часом диференційований та індивідуальний підхід у навчанні й вихованні проголошується головним у школі. Звичайно, є такі діти, спілкуватися з якими — одне задоволення. Але далеко не всі належать до цієї категорії.

Майже в кожному класі зустрічається хоча б одна дитина з ознаками агресивної поведінки. Вона нападає на дітей, обзиває, б'є, відбирає іграшки, грубо висловлюється, одним словом, стає загрозою в колективі. Цю забіякувату грубу дитину важко прийняти такою, якою вона є, а ще важче зрозуміти.

Агресивність дитини, це, насамперед відображення внутрішнього неблагополуччя, невміння адекватно реагувати на події, що відбуваються навколо неї. Дитина при цьому відчувається знедоленою, нікому не потрібною. От вона й шукає способів повернути увагу дорослих і однолітків. Формується таке світовідчуття в сім'ї. Агресивна дитина сприймає світ як ворожий і намагається захистити себе, завоювати своє «місце під сонцем». Дитина не знає, як інакше можна боротися за виживання в цьому світі.

Такі діти не можуть самі оцінити свою агресивність, їм здається, що увесь світ хоче скривдити саме їх. Виходить замкнене коло: агресивні діти бояться й ненавидять навколишніх, а ті, у свою чергу, бояться їх.

Агресивні діти потребують розуміння та підтримки дорослих. Вони б'ються, кусаються й лаються саме тому, що не знають, як чинити інакше, їхній поведінковий репертуар жорстко стереотипний, убогий і обмежений. Якщо ми, дорослі, надамо їм можливість вибору способів поведінки, то наше спілкування з ними стане ефективнішим і приємнішим для обох сторін.

Робота з даною категорією дітей повинна проводитися в трьох напрямках:

1. Робота з гнівом. Навчання агресивних дітей прийнятним способам вираження гніву.
2. Навчання дітей навичкам розпізнавання і контролю емоцій, вміння володіти собою в ситуаціях, що провокують вибухи гніву.
3. Формування здатності до довіри, співчуття та співпереживання.

Коли дитина поводить себе агресивно

1. З'ясуйте для себе, у яких ситуаціях, з ким, де дитина поводить себе агресивно. Тоді вам легше буде зрозуміти причини такої поведінки.

2. Навчайте дитину висловлювати свої почуття й потреби відкрито. Гнів та агресивність — це нормальні природні почуття. Головне те, як ми це сприймаємо та виражаємо. Традиційно ми привчаємо дітей притлумлювати свій гнів та агресивність. І коли ці почуття виникають, дитина навчається їх ховати, відчуваючи сором, провину.

3. Установіть чіткі та незмінні межі поведінки. Переконайтеся, що дитина розуміє: ворожі, агресивні дії неприпустимі ніколи.

4. Пам'ятайте, що ваші дії для дитини — основний взірець для наслідування. Ваша поведінка може бути уроком того, як можна одержувати те, що хочеш, не звертаючись до нападів, тиску, погроз, бійок.

Коли дитина стала свідком проявів насильства в сім'ї

1. Допоможіть дитині поділитися своїми почуттями з кимось із дорослих. Дуже важливо, щоб це була людина, якій сама дитина довіряє (якщо дитина не довіряє батькам, це може бути хтось із рідних, учителів, друзів сім'ї тощо). Якщо дитині буде з ким поговорити, її страхи та почуття самотності зменшаться.

Важливо вислухати дитину до кінця, не перебиваючи чи та не оцінюючи її. Необхідно дати дитині можливість просто висловити те, що на душі.

Дуже важливо, щоб дитина зрозуміла, що розповідь про болісні почуття полегшує цей біль.

2. Обговоріть із дитиною ситуацію, що склалася, її причини, можливі наслідки.

3. Іноді діти вважають себе винними в тому, що сталося між батьками. Допоможіть дитині зрозуміти, що в тому, наприклад, що батьки сваряться, немає її провини.

4. Якщо Ви відчуваєте, що не в змозі допомогти дитині, зверніться до сімейного психолога.

Пам'ятайте!

По-справжньому допомогти дитині ви зможете лише тоді, коли допоможете також собі.

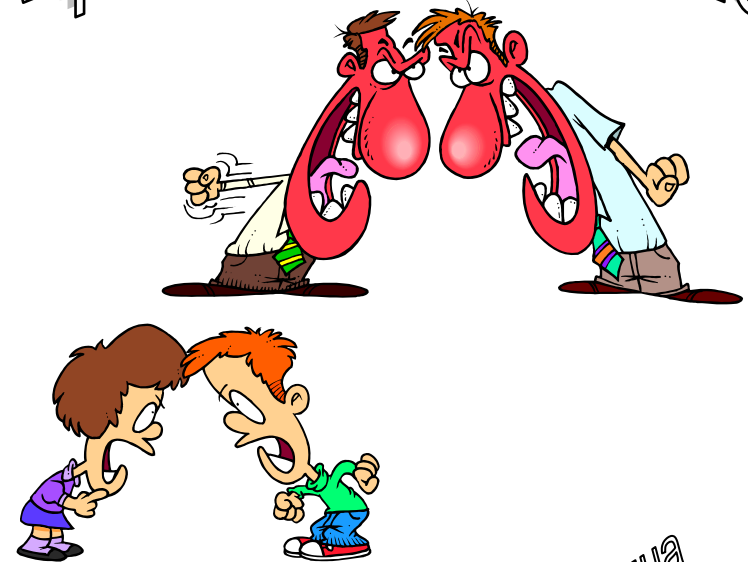
Припинити домашнє насильство у своєму домі можливо, навчившись поважати іншу думку, інші індивідуальні особливості, інший стиль поведінки.

Це тільки деякі поради. Спробуйте скористатися ними або знаходьте свої. Не впадайте у розпач, якщо щось не виходитиме. З часом у вас буде виходити краще і краще. Усе у ваших руках. Від вас залежить, залишиться все по-старому чи зміниться на краще.

Психологічна служба
Солонянської СЗШ №2

Абетка виховання

Агресивна дитина

Коли дитина
поводиться агресивно